

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
319

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 743. Περὶ προστασίας τοῦ θαλασσίου περιβάλλοντος
καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 743

*Περί προσιασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος
και ορθμίσεως συναφών θεμάτων.*

**Ο ΠΡΟΒΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενος ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίταμεν:

Άρθρον 1.

Όρισμοί.

Διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν την έναντι αυτών προσδιοριζομένην έννοιαν:

α) «Απόβλητα»: Τ' αποβαλλόμενα ύγρά υπό εγκαταστάσεων και βιομηχανιών, περιέχοντα ή μή, υπολείμματα των ύπ' αυτών χρησιμοποιούμενων ή παραγομένων ύλων.

β) «Απορρίμματα»: Τά πάσης φύσεως στερεά ή ημίρρευστα κατάλοιπα, αποβαλλόμενα υπό πλοίων, δεξμενοπλοίων και εγκαταστάσεων Ξηράς.

γ) «Απόρριψεις»: Η έκβολή ή διαφυγή οιασδήποτε ουσίας εις την θάλασσαν.

δ) «Αρχή»: Τά Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία της Χώρας.

ε) «Διασκορπιστικόν»: Πάσα χημική ουσία εγγραφομένη άρμαδίως ως κατάλληλος διά την εξουδετέρωσιν της ρυπάνσεως.

στ) «Εγκαταστάσεις»: Διωλιστήρια, εταιρίαι πετρελαιοειδών, ναυπηγεία, επισκευαστικά βάραις πλοίων, βιομηχανείαι, και πάσης φύσεως επιχειρήσεις, κείμεναι πλησίον των άκτών και όπωσδήποτε χρησιμοποιούσαι ταύτας διά τας λειτουργικάς των άνάγκας ή έχουσαι σοβαράν και άμισον επίδρασιν επί του θαλασσίου περιβάλλοντος.

ζ) «Ευκολία ύποδοχής»: Αί πάσης φύσεως, μορφής και είδους χερσαίαι ή πλωταί εγκαταστάσεις, προσριζόμεναι ή χρησιμοποιούμεναι διά την παραλαβήν και περαιτέρω διάθεσιν εκ των πλοίων και δεξμενοπλοίων, κατάλοιπων και πε-

πυρροειδών, πετρελαιοειδών, τοξικών και δηλητηριωδών ουσιών, άπορριμμάτων, υπολειμμάτων φορτίου, λιμμάτων και έν γενεί πάσης ουσίας ή αντικειμένου, ή έκβολή ή ή διαφυγή των όποιων εϊς την θάλασσαν όπωσδήποτε προκαλουμένη, δύνανται να προκαλέση ρύπανσιν κατά την έννοιαν των περριγράφων (12) και (13) του παρόντος.

η) «Λίμματα»: Τ' άποβαλλόμενα έν γενεί ύγρά εκ του άποχευτικού συστήματος των πλοίων, των δεξαμενοπλοίων και των έγκαταστάσεων.

θ) «Μίλιον»: Ναυτικόν μίλιον εκ χιλίων όκτακοσίων πενήκοντα δύο (1852) μέτρων.

ι) «Πετρέλαιον»: Πās τύπος πετρελαίου περιλαμβάνων, άργον πετρέλαιον, πετρέλαιον έξωτερικής καύσεως, στερεά πετρελαιοειδή κατάλοιπα, πετρελαιοειδή άπορρίμματα και προϊόντα άποσταξέως, ως και πās έτερος τύπος όστις, άσχετως της συνθέσεώς του, χαρακτηρίζεται ειδικώς υπό της Συμβάσεως ως πετρέλαιον.

ια) «Πετρελαιοειδες μίγματα»: Πάν μίγμα τό όποιον περιέχει πετρέλαιον ως τούτο προσδιορίζεται υπό του παρόντος ή υπό της «Συμβάσεως».

ιβ) «Πλοϊον»: Πάν σκάφος ή πλωτόν ναυπήγημα, πλήν δεξαμενοπλοίου, κινούμενον αυτόδυνάμως ή ρυμουλκούμενον.

ιγ) «Δεξαμενόπλοιο»: Πάν σκάφος ή πλωτόν έν γενεί ναυπήγημα τό όποιον χαρακτηρίζεται ειδικώς ως δεξαμενόπλοιο υπό της «Συμβάσεως», είτε άσχετως των όρισμών ταύτης, είναι προσωρισμόν όπως, διά του μεγαλύτερου τμήματος του χώρου του, μεταφέρει αυτόδυνάμως ή διά ρυμουλκήσεως, πετρέλαιον ή άποδηκευή τούτο.

ιδ) «Ρύπανσις»: Η παρουσία εϊς την θάλασσαν πάσης ουσίας, ή όποια άλλόθεν ή φυσικήν κατάστασιν του θαλασσιού ύδατος ή καθίστη τούτο επιβλαβές, εϊς την ύγειαν του ανθρώπου ή την κανίδα και χλωρίδα των θυθών, και έν γενεί άκατάλληλον διά τās προβλεπομένης κατά περίπτωσιν χρήσεις αυτού.

ιε) «Συμβάσεις»: Αί υπό της Ελλάδος κυρωθείσαι και ισχύουσαι Διεθνείς Συμβάσεις μετά των Πρωτοκόλλων, Παραρτημάτων και προσθηκών αυτών, αι αναφερόμεναι όπωσδήποτε εϊς θέματα ρύπανσεως της θαλάσσης και έν γενεί προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος.

ιστ) «Συστάσεις»: Αί άπειθυνόμεναι υπό των Διεθνών Όργανισμών Συστάσεις προς τās Κυβερνήσεις των Κρατών - Μελών αυτών προς λήψιν μέτρων προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος.

ιζ) «Υπουργός και Υπουργείον»: Ο Υπουργός Έμπορικης Ναυτιλίας και τό Υπουργείον Έμπορικης Ναυτιλίας.

Άρθρον 2.

Έκτασις εφαρμογής.

1. Ο πρώην Νόμος εφαρμόζεται εϊς περιπτώσεις ρύπανσεως:

(α) Των λιμένων, των άκτών της χώρας και των Έλληνικών χωρικών ύδάτων υπό έγκαταστάσεων ή πλοίων και δεξαμενοπλοίων, υπό Έλληνικήν ή Ξένην σημαίαν, και

(β) της ανοικτής θαλάσσης υπό πλοίων και δεξαμενοπλοίων, υπό Έλληνικήν ή Ξένην σημαίαν, επισυλλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων των έκάστοτε έν ισχύϊ Συμβάσεων.

2. Πολεμικά πλοία, πλοία χρησιμοποιούμενα ως βοηθητικά του Στόλου, ως και Κρατικά έν γενεί πλοία, έκτός των χρησιμοποιουμένων δι' έμπορικους σκοπούς, άνεξαρτήτως της σημαίας την όποιαν φέρουν, δι' όσον χρόνον εύρίσκονται έντός περιοχών της δικαιοδοσίας της Ελλάδος, όφείλουν να εφαρμόζου προς άποφυγήν ρυπάνσεως της θαλάσσης, μέτρα ανάλογα προς τās προβλεπόμενα υπό των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρον 3.

Άπαγορευτικοί διατάξεις.

1. Άπαγορεύεται:

(α) Η εϊς τούς λιμένες, τās άκτας και τās χωρικά ύδατα άπορριψις πάσης φύσεως άποβλήτων, λιμμάτων και άπορριμμάτων εκ των όποιων δύνανται να προκύψη ρύπανσις της θαλάσσης.

(β) Η εϊς την ανοικτήν θάλασσαν άπορριψις πετρελαιοειδών και λοιπών ρυπαντικών ουσιών εκ των όποιων δύνανται να προκύψη ρύπανσις, κατά τās υπό των «Συμβάσεων» όριζόμενα.

2. Η εϊς την θάλασσαν άπορριψις οίωσδήποτε ουσιών υπό παρκειών ή άλλων έγκαταστάσεων επιτρέπεται μόνον κατόπι άδείας παρεχομένης κατά τās ισχύουσας διατάξεις, έφ' όσον δέν ύφίσταται κίνδυνος ρυπάνσεως.

Άρθρον 4.

Υποχρεώσεις πλοίων και δεξαμενοπλοίων.

1. Πλοία και δεξαμενόπλοια, κατεπλέοντα εϊς ελληνικούς λιμένες ή προσεγγίζοντα εϊς άγκυροβόλια και όρμους, προς φόρτωσιν, ύποχρεούνται όπως:

(α) Παραδίδου τās πετρελαιοειδή μίγματα και τās πάσης φύσεως άπορρίμματα εϊς τās προς τούτο καθοριζόμενες υπό της Αρχής εύκολίας ύποδοχής καταλοίπων.

(β) Παραδίδου τās κατάλοιπα μεταφερομένων δηλητηριωδών και τοξικών ουσιών κατά τās υποδείξεις της Αρχής. Πίναξ των ουσιών των όποιων άπαγορεύεται ή άπορριψις εϊς την θάλασσαν καθορίζεται δι' άποφάσεων του Υπουργού, λαμβάνοντος προς τούτο ύπ' όψιν τās έν ισχύϊ Διεθνείς Συμβάσεις και Συστάσεις.

2. Η θεθαίωσις της τοιαύτης συμφορώσεως πραγματοποιείται κατά τās δι' άποφάσεων του Υπουργού ειδικώτερον όριζόμενα.

3. Τā δεξαμενόπλοια, επί πλέον της έκπληρώσεως των διά της παραγράφου 1 του παρόντος επιβαλλομένων ύποχρεώσεων, ύποχρεούνται, πρδ της πραγματοποιήσεως της φορτώσεως, να έκτελέσουν τās εργασίας άπαλλαγής των δεξαμενών εκ των αέριων (GAS FREEING), έκτός εάν πρόκειται να φορτώσουν όμοειδές προς τό προηγούμενο φορτίον.

4. Των ύποχρεώσεων της παραγράφου 1, απαλλάσσονται τā πλοία και τā δεξαμενόπλοια ότινα διέθεσαν τās πάσης φύσεως κατάλοιπα αυτών συμφώνως προς τās υποδείξεις της Αρχής. τā δε δεξαμενόπλοια και άν εισέτι δέν προηλθον εϊς την διάθεσιν ταύτην, έφ' όσον διαθέτουν έν λειτουργία έπαρκή μέσα έπεξεργασίας και διαχωρισμού ή σύστημα φορτώσεως πετρελαίου έν επισκεία (LOAD ON TOP SYSTEM), συμφώνως προς τās απαιτήσεις της «Συμβάσεως».

5. Η Αρχή άπαγορεύει τόν άπόπλου των πλοίων και δεξαμενοπλοίων μέχρι της διά των διατάξεων του παρόντος έκτεθαλαμμένης παραθέσεως των καταλοίπων και πετρελαιοειδών αυτών μιγμάτων, ως και των καταλοίπων δηλητηριωδών και τοξικών ουσιών και άπορριμμάτων, έφ' όσον πρόκειται να άποπλεύσουν διά λιμένας μη διαθέτοντας εύκολίας ύποδοχής καταλοίπων. Της ύποχρεώσεως ταύτης απαλλάσσονται τā πλοία και δεξαμενόπλοια όποινα τā όποια ως εκ του είδους των ταξειδίων των, άνομιένεται να επαναπλεύσουν συντόμως εϊς ελληνικών λιμένας και ό Πλοίαρχος αυτών αναλαμβάνει την ύποχρεώσιν να παραδώση τās κατάλοιπα και μίγματα όμα τώ επανάπλω του πλοίου.

6. Διά Προεδρικών Διαταγμάτων έκδομένων προτάσει του Υπουργού δύνανται να επιβάλλεται όπως, δεξαμενόπλοια κατεπλέοντα εϊς ελληνικούς λιμένες, άγκυροβόλια και όρμους, είναι έφωδιασμένα διά των προβλεπομένων υπό τό άρθρου 6 παρ. 1 του παρόντος μέσων και όλικών, εϊς ποσότητα ειδικώς καθοριζομένην διά την περίπτωσιν αυτήν καθός και να προβλέπεται ή άπαλλαγή των εκ της τοιαύτης ύποχρεώσεως.

ἐάν δημιουργηθῆ ἴδιος φορέας ὅστις ἤθελεν ἀναλάβει τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς θανάτου καὶ τὴν προκώψην ρυπάνσεως κατὰ τὸν πλοῦν τῶν ἢ τὴν διαρκείαν τῆς παραμονῆς των εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, ἀγκυροβόλιον ἢ ἕρμον, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν.

Ἄρθρον 5.

Υποχρεώσεις ἐγκαταστάσεων.

1. Ἐγκαταστάσεις χρησιμοποιούμεναι, διὰ μεταγωγῆς πετρελαίου ἢ δι' ἐπισκευῆς πλοίων, ὀφείλουσιν νὰ διαθέτουν εὐκολίας υποδοχῆς πετρελαίου, καταλοίπων καὶ μιγμάτων πετρελαίου, ἀκαθάρτου ἔρματος, ἐκπλυμάτων τῶν δεξαμενῶν δεξαμενοπλοίων, ὡς καὶ λοιπῶν ρυπαντικῶν οὐσιῶν.

2. Ἡ χωρητικότης καὶ ἡ δυναμικότης τῶν τεισθέντων εὐκολιῶν υποδοχῆς, δεῖν νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ καλύπτῃ ἀπολύτως τὰς ἀνάγκας τῶν δι' αὐτῶν ἐξυπηρετούμενων πλοίων, ἄνευ καθυστερήσεως.

3. Αἱ ἐγκαταστάσεις ὀφείλουσιν κατὰ τὴν λειτουργίαν των νὰ λαμβάνουν πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ρυπάνσεως.

4. Ἡ ἔντασις, ἐπέκτασις ἢ τροποποίησις θαλασσίων λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας χορηγημένης ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, μετὰ σύμφωνον γνώμη τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, παρεχόμενης κατόπιν προηγουμένου ἐλέγχου τῶν θαλασσίων ὑδάτων ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐφ' ὅσον, μερίμνη καὶ εὐθύνη τῆς ἐγκαταστάσεως, διατίθενται μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν περιστατικῶν ρυπάνσεως μικρᾶς ἐκτάσεως. Τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα μέτρα ὀρίζονται κατὰ περίπτωσιν δ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

5. Αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις λειτουργοῦσαι θαλάσσιαι λουτρικαὶ ἐγκαταστάσεις ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος λάβουν τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἄδειαν, ὀφείλουσιν δὲ νὰ διαθέτουν τοιοῦτον ἐξοπλισμὸν, ὥστε νὰ δύνανται, ἀφ' ἐνός νὰ ἐξαπαλλῶν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὑγειονομικῶς ἐπαρκῆ καθαρισμὸν τῶν παραγομένων λυμάτων, ἀφ' ἑτέρου ν' ἀντιμετωπίζουσι περιστατικὰ ρυπάνσεως μικρᾶς ἐκτάσεως, ὡς κατὰ περίπτωσιν καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς.

6. Ἐάν ἐκ διενεργουμένων ἐλέγχων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν προκύπτῃ, ὅτι ἡ ρύπανσις τῶν ὑδάτων περιοχῆς τινος ἀνήλθεν εἰς ἐπίπεδα ἐπικίνδυνα διὰ τὴν δημοσίαν υγείαν, ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια τῆς λουτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἢ περαιτέρω χρησιμοποίησις τῆς διὰ καλύψεσιν.

Ἡ ἀπαγόρευσις αἴρεται καὶ ἡ ἄδεια χορηγεῖται ἐκ νέου, ἐάν κατόπιν νεωτέρου ἐλέγχου διαπιστωθῇ ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὅτι ἐξέλιπον οἱ ἐκ τῆς ρυπάνσεως τῶν ὑδάτων κίνδυνοι διὰ τὴν δημοσίαν υγείαν.

Ἄρθρον 6.

Μεταγωγῆς πετρελαίου.

1. Κατὰ τὴν διενέργειαν πάσης φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως πετρελαίου ἢ πετρελεύσεως εἰς ἐγκαταστάσεις χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 150 τόννων, δεῖν ὅπως μερίμνη καὶ εὐθύνη τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων ἢ τοῦ πλοίου, τηροῦνται τὰ ἑξῆς μέτρα:

(α) Ἀναπτύσσεται εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην κατὰ περίπτωσιν ἐκτασιν πλωτὸν φράγμα, ἐγκυερμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τύπου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιορίζεται ἀσφαλῶς ἐντὸς αὐτοῦ ἢ τυχὸν διαρροῦσα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν ποσότης πετρελαίου.

(β) Ὑφίστανται ἐν ἐτοιμότητι, κατάλληλα μέτρα ἀπορροφῆσεως, ἀναρροφῆσεως καὶ ἐν γένει περιουλλογῆς τοῦ τυχὸν διαρρόντος πετρελαίου.

(γ) Διατίθενται πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν ἀναγκαίουσαν κατὰ περίπτωσιν ποσότης, διασκορπιστικαὶ οὐσίαι ἐγκυερμένου τύπου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς διαρροῆς πετρελαίου ἢ παραγωγῶν αὐτοῦ.

2. Τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρεώσεων δύνανται ν' ἀπαλλάσσονται οἱ ἐν αὐτῇ ὑπόχρεοι δι' ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀναλάβει τὴν τήρησιν τῶν κρατικῶς ἢ ἰδιωτικῶς φορέας, κρινόμενος ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ὡς κατάλληλος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ρυπάνσεως κινδύνων.

3. Εἰς περίπτωσιν διενεργείας τῶν ἐν παρῶν. 1 ἐργασιῶν εἰς ἐγκαταστάσεις χωρητικότητος 150 τόννων ἢ κατωτέρας, τὰ ληπτέα κατὰ περίπτωσιν μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ρυπάνσεως καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς.

4. Προκειμένου κατάπλου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ἑλληνικὸν λιμένα πλοίου πρὸς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν πετρελαίου, δεῖν ὅπως μερίμνη τοῦ Πλοιαρχοῦ ἢ τοῦ πρᾶκτορος τοῦ πλοίου, εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου, πρὸ 24 τοῦλάχιστον ὡρῶν, ἢ Τοπικῆ Ἀρμενικῆ Ἀρχῆς, περὶ:

(α) τοῦ τελευταίου λιμένος προσεγγίσεως τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ,

(β) τῆς φορτωθισομένης ἢ ἐκφορτωθισομένης ποσότητος καὶ τοῦ εἴδους τοῦ φορτίου, καὶ

(γ) τῆς τυχὸν ὑφισταμένης πρὸς παράδοσιν ποσότητος πετρελαιοειδῶν καταλοίπων καὶ ἀκαθάρτου ἔρματος.

Ἄρθρον 7.

Υποχρεώσεις Πλοιαρχῶν δεξαμενοπλοίων.

1. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων προοριζομένων δι' ἑλληνικὸς λιμένας ἢ ἕρμους, ὀφείλουσιν ν' ἀναφέρουν εἰς τὴν οἰκίαν Ἀρχῆν, πᾶσαν ζημίαν, φθορὰν ἢ ἀτύχημα, ἐξ ὧν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ρύπανσις τῆς θαλάσσης.

2. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων προσεγγιζόντων εἰς ἑλληνικὸς λιμένας ἢ ἕρμους, λόγιω ἀνωτέρας βίας, ὀφείλουσιν:

(α) Νὰ εἰδοποιῶν τὴν πλησιεστέραν Ἀρχῆν περὶ τοῦ ἐπικειμένου κατάπλου, τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἴδους τοῦ μεταφερομένου φορτίου πετρελαιοειδῶν καταλοίπων καὶ τυχὸν ἀκαθάρτου ἔρματος, τοῦ λιμένος τελευταίας προσεγγίσεως των καὶ τῶν ἐπιβαλλόντων τὴν προσέγγισιν λόγων.

(β) Νὰ παραμένουν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ὑποδεικνυμένην θέσιν, ἐνημεροῦντες ταύτην περὶ τοῦ ἐπικειμένου ἀπὸ πλου των, εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν προσέγγισιν λόγοι.

3. Δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ὁ εἰσπλοῦς ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν χωρικῶν ὑδάτων οἰουδήποτε δεξαμενοπλοίου ὑποστάντος ζημίαν, φθορὰν ἢ ἀτύχημα, ἄνευ προηγουμένης συμμορφώσεως τοῦ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ὑποδεικνυόμενα προστατευτικὰ μέτρα.

4. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων εὐρισκομένων εἰς ἑλληνικὸς λιμένας, ἀγκυροβόλια καὶ ἕρμους ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται τὴν ἰχθυοθήσιν τῶν δεξαμενῶν των, τὴν λήψιν δειγμάτων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν γένει οἰασθήποτε ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς μεθόδου, ὑποβοηθούσης εἰς τὴν ἐντοπιστὴν ὑπαίτιον ρυπάνσεως πλοίου.

Ἄρθρον 8.

Πρόσθετοι ὑποχρεώσεις δεξαμενοπλοίων.

Α' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιουμένων εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται:

α) Αἱ ἐλάχιστοι ἀποστάσεις διελεύσεως ἐμφόρτων ἢ ἀφόρτων δεξαμενοπλοίων ἀπὸ τῆς πλησιεστέρας ἀκτῆς, αἱ ὑποχρεωτικαὶ παρελαὶ αὐτῶν καὶ ἐν γένει μέτρα ἀναφερόμενα εἰς τὴν θαλασσίαν κυκλοφορίαν αὐτῶν, πρὸς πρόληψιν ρυπάνσεως περιοχῶν μεγάλου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

β) Ἡ ἀπαγόρευσις προσεγγίσεως πρὸς φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν εἰς ἑλληνικὸν λιμένα ἢ ἕρμον δεξαμενοπλοίου τοῦ ὁποίου ἡ ὑποδείξις ἢ ἡ κατασκευὴ τοῦ σκάφους δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς «Συμβάσεως» ἢ ἑτέρον διεθνῶν Κανονισμῶν κεκυρωμένων ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἡ ἀπεργασία προσταγμάτων μεγάλων δεξαμενοπλοίων ἐντὸς περιχλειστων περιοχῶν, ἐὰν ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου των καθίσταται δυσχερὴς ἢ ἐνέργειται ἐλλειρῶν ἢ κινδυνεύει σιμικτικῶς οἱ κίνδυνοι προκλήσεως ρυπάνσεως συνεπείᾳ ἀτυχημάτων, καθὼς καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ πλοήγησις τῶν δεξαμενοπλοίων κατὰ τὸν πλοῦν πρὸς καὶ ἀπὸ τὰς ἐν λόγῳ περιοχάς, πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Εὐκολίαι ὑποδοχῆς.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθορίζονται οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως τῶν πλωτῶν εὐκολιῶν ὑποδοχῆς. Προκειμένου περὶ χερσαίων εὐκολιῶν, οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, προκειμένου δὲ περὶ ἀπορριμμάτων καὶ λυμάτων ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις καὶ τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀγροτικῶν Ἔργων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθορίζονται οἱ Ὄργανισμοὶ Λιμένων καὶ τὰ Λιμενικὰ Ταμεία τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν, ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν ἐντὸς τῆς περιοχῆς εὐθύνης των, εὐκολιῶν ὑποδοχῆς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς των.

Ἐπίσης δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ κατασκευὴν, ὀργάνωσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν παρομοίων εὐκολιῶν.

Ὁ ἐλεγχος τῆς λειτουργίας τῶν ἀνωτέρω εὐκολιῶν ὑποδοχῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, προκειμένου περὶ εὐκολιῶν ὑποδοχῆς λυμάτων καὶ ἀπορριμμάτων, ὁ ἐλεγχος ἐνεργεῖται ἀπὸ κοινῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς μετὰ τῶν ἀρμοδίων, Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, καὶ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

3. Ἡ ὑπὸ ἐγκαταστάσεων ἀνηκουσῶν εἰς Ὄργανισμοὺς Λιμένων ἢ Λιμενικὰ Ταμεία ἢ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις παροχῆς εὐκολιῶν ὑποδοχῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, οὐδὲν δικαίωμα παρέχει εἰς οἰονδήποτε τρίτον πρὸς ἐπιβολὴν ἢ ἐκ τῶν διὰ τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων ἐξυπηρετούμενων πλοίων, εἰσπραξῆν τέλους, ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν αἰτίαν τούτων.

4. Τὰ τιμολόγια εὐκολιῶν ὑποδοχῆς τῶν Ὄργανισμῶν Λιμένων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων καθορίζονται ἀντιστοίχως ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ Λιμενικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς ἐποπτευούσης Ἀρχῆς. Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

5. Πλοία καὶ πλωτὰ ναυπηγήματα, χρησιμοποιούμενα ὡς εὐκολίαι ὑποδοχῆς, δεόν νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ ἐλληνικὰ νηολόγια. Πρὸς ἰκανοποίησιν ἐπιχειρουσῶν ἀναγκῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἢ χρησιμοποίησις κατ' ἐξαιρέσιν καὶ πλοίων ἢ πλωτῶν ναυπηγημάτων ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἠρτιζόμενον ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ὑφιστάμεναι καὶ νέα ἐγκαταστάσεις.

1. Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχῶς τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι καὶ εἰς λειτουργίαν τελοῦσαι ἐγκαταστάσεις, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν του ἐκδιδόμενων Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων ὡς καὶ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ διαθέσεως ἀποβλήτων καὶ ἀπορριμμάτων.

2. Διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν νέων ἐγκαταστάσεων καὶ ἐπέκτασιν ἢ τροποποίησιν ὑφισταμένων τοιούτων, ἀπαιτεῖται προηγουμένη πρὸς τὴν διαθέσεως τῶν ἀποβλήτων καὶ ἀπορριμμάτων κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων καθοριζόμενα.

3. Ἐὰν λόγῳ τοῦ μεγέθους, τῆς φύσεως ἢ τῆς δραστηριότητος τῆς ἐγκαταστάσεως ὑφίσταται γενικότερος κίνδυνος βυμμενοῦς ἀλλοιώσεως τοῦ θαλάσσιου περιβάλλοντος, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰδικὴ ἐκθεσις εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῶν δυσμενῶν διὰ τὸ περιβάλλον τοῦτο ἐπιπτώσεων.

Ἄρθρον 11.

Ὑποχρεώσεις ὑπευθύνων ρυπάνσεως.

1. Ἐν περιπτώσει ρυπάνσεως ἢ προδήλου καὶ ἐπ' αἰμένου κίνδυνου προκλήσεως τοιαύτης ὁ Πλοίαρχος τοῦ πλοίου, ὁ προϊστάμενος ἢ Διευθυντὴς τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ οἱ ὁμοσθέντες ἐντεταλλόμενοι, ὑποχρεοῦνται νὰ λάβουν πᾶν πρόσφορον μέτρον πρὸς ἀποτροπῆν, περιτριπνὸν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀναφερόμενης ἀμελητέᾳ τῷ γεγονότι εἰς τὴν οἰκείαν Ἀρχὴν ἢ τὸ Ὑπουργεῖον.

2. Ἡ Ἀρχὴ, εὐθύς ὡς πληροφορηθῇ περιστατικῶν ρυπάνσεως ἢ προδήλου καὶ ἐπικείμενου κίνδυνου προκλήσεως τοιαύτης, λαμβάνει πᾶν πρόσφορον μέτρον πρὸς ἀποτροπῆν, περιτριπνὸν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐξ αὐτῆς συνεπειῶν, ἐνεμεροῦσα σχετικῶς τὸν Πλοίαρχον ἢ πλοιοκτῆτην ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπροσώπων του καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν, τὸν πρῶτον αὐτῶν ἀρμόδιον καὶ ἐπὶ ἐγκαταστάσεως τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἐκμεταλλεῦόμενον αὐτήν.

3. Ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ χρησιμοποιῇ καὶ συντονίξῃ ἰδιωτικὰ μέτρα καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν τοιαύτην συναρῶν ὀργανισμῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, διαθετούσων τὰ ἀναγκαζιόντα μέσα καὶ τὴν σχετικὴν πείραν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοιούτων περιστατικῶν.

4. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀνηκόντων εἰς Ὄργανισμοὺς καὶ ἰδιώτας μέσων γίνεται πάντοτε ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς Ἀρχῆς, αἱ δὲ συναφεῖς δαπάναι βαρύνουσι τὸ πλεῖστον ἢ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὸν ὁμοσθέντε προκλήσαντα τὴν ρύπανσιν.

Ἄρθρον 12.

Ἐξαιρέσεις ἀπαιτήσεων.

1. Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν προκληθειῶν ἐκ ρυπάνσεως ζημιῶν, ὡς καὶ διὰ τὰς γενόμενας δαπάναις πρὸς ἀποτροπῆν ἢ ἐξουδετέρωσιν αὐτῆς ὑπεύθυνος εἶναι ὁ ὑπαίτιος προκαλέσας τὴν ρύπανσιν, μετ' αὐτοῦ δὲ εὐδύνονται εἰς ὀλόκληρον καὶ οἱ κάτωθι:

α) Ἐπὶ πλοίων καὶ δεξαμενοπλοίων ὁ Πλοίαρχος, ὁ πλοιοκτῆτης, ὁ ἐργοπλοιστῆς, ὁ ἐν Ἑλλάδι διαχειριστῆς τοῦ πλοίου, ἐπὶ πλοίων δὲ καὶ δεξαμενοπλοίων ἀνηκόντων εἰς Ἀνωνύμους Ἐταιρίας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος αὐτῆς.

β) Ἐπὶ ἐγκαταστάσεως, ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ ἐκμεταλλεῦόμενος αὐτήν, ἐὰν δὲ αὐτὴ ἀνήκῃ εἰς ἔταιρειαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ ἐν γένει ἐκπροσωπῶν τὴν ρυπαίνουσαν Μονάδα.

2. Ἀρμόδια δικαστήρια πρὸς ἐπίδοσιν τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 1 ἀπαιτήσεων καθίστανται τὰ δικαστήρια τοῦ τόπου ἐνθα ἐγένετο ἡ ρύπανσις ἢ ἐνὸς τῶν Ἀμείνων ἐνθα κατέπλευσε τὸ πλοῖον καὶ ἐν περιπτώσει ρυπάνσεως τῆς ἀνακτῆς θαλάσσης καὶ μὴ κατάπλου τοῦ πλοίου εἰς ἐλληνικὸν λιμένα, τὰ δικαστήρια Πειραιῶς.

Ἄρθρον 13.

Κυρώσεις.

1. Οἱ παράβαται τοῦ παρόντος Νόμου, τῆς «Συμβάσεως» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδιδόμενων Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, τιμωροῦνται ποινικῶς, διοικητικῶς καὶ πειθαρχικῶς ὡς ἀκολουθεῖ:

α) Ποινικαὶ κυρώσεις:

i) Οἱ ἐκ προθέσεως προκλήοντες σοβαρὰν ρύπανσιν τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν (3) μηνῶν. Ἐὰν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύβῃ κίνδυνος ζημίας ἢ ἐλάττης εἰς πρόσωπα ἢ πράγματα, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνός (1) ἔτους.

ii) Οἱ ἐξ ἀμελείας γενόμενοι ὑπαίτιοι τῶν ὡς ἄνω πράξεων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως. Ὅσοι δύναται νὰ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ πάσης ποινῆς, ἐὰν οἰκεία βουλήσῃ ἐξουδετεροῦσιν τὴν ρύπανσιν καὶ ἀποτρέψουν πᾶσαν δυναμένην νὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ἕλμιν ἢ ἐπὶ τὴν ἕλμιν ἢ ἐὰν διὰ ταχεύσεως ἀναγγελέσῃ πρὸς τὰς Ἀρχὰς ἠθέλον συντελεσεῖ εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ρυπάνσεως, κατεβάλλοντες συγχρότως καὶ τὰς συναφεῖς δαπάναις.

3) Διοικητικά κυρώσεις:

α) Υπαίτιοι ρυπάνσεως της θαλάσσης ή των ακτών τιμωρούνται δι' αποφάσεως της αρμοδίας Αρχής διὰ ποσότητα εξηκοστού μέχρι εκατοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών.

Εις περιπτώσεις εξηκολούθησης ρυπάνσεως επιβάλλεται υπό της Αρχής πρόστιμον μέχρι τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών δι' έκαστην ημέραν υπερβάσεως της ταχθείσης προθεσμίας αποκαταστάσεως.

Εις περιπτώσει σοβαράς ρυπάνσεως ο Υπουργός Έμπορικῆς Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμον μέχρι πενήτηντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών.

β) Διὰ Πρ. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Υπουργοῦ, δύναται νὰ αὐξάνωνται τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν προστίμων.

γ) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὸ στοιχεῖον τοῦτο επιβαλλομένων προστίμων εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 παρ. 1 πρόσωπα.

γ) Περιβαρική κυρώσεις:

Ἐὰν οἱ υπαίτιοι ρυπάνσεως εἶναι Ἕλληνες ναυτικοί, ἐπικαινοὶ καὶ εἰς παιδαγωγικὴν διῶξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους ΠΕΜΠΤΟΥ τοῦ Ν.Δ. 187/1973 περὶ Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, τιμωροῦμενοι διὰ προσωρινῆς στέρσεως ἀσκήσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Αἱ ὡς ἀνω κυρώσεις, συντρέγουσάν τῶν νομίμων προϋποθέσεων, ἐπιβάλλονται ἀδελφικτικῶς.

Ἄρθρον 14.

Διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεων πρὸς ἐπιβολὴν διοικητικῶν κυρώσεων καὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων.

1. Ἡ διαδικασία ἐπιβολῆς τῶν διοικητικῶν κυρώσεων (προστίμου), ἄρχεται ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως τῆς παραβάσεως ὑπὸ τοῦ διαπιστωθέντος ταύτην ὄργανου τὸ ἑποῖον συντάττει ἰσοχρεωτικῶς πλήρη περὶ ταύτης ἐκθέσει. Ἡ ἐκθέσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς παραβάσεως. Ὅμοίαν, μετ' ἴσης ἀποδεικτικῆς δυνάμεως ἔχειται, συντάττουσιν καὶ οἱ διαπιστωθέντες παραβάσεις ρυπάνσεως χειριστὰὶ πολεμικῶν ἀεροσκαφῶν καὶ ἐλικοπτέρων, ὡς καὶ κυβερνήται πολεμικῶν πλοίων.

Ἡ παράβασις δύναται νὰ διαπιστωθῆ καὶ κατόπιν εἰδικῶν χρημικῶν ἀναλύσεων ὑπὸ Κρατικῶν ἐργαστηρίων. Διαγμάτων τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῶν πλοίων ἢ ἐγκαταστάσεων ξηρᾶς ἐκχυθεῖσάν αὐτῶν.

2. Χειριστὰὶ ἀεροσκαφῶν τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας ὡς καὶ Ἕλληνες Πλοίαρχοὶ καὶ Κυβερνήται ἐμπορικῶν πλοίων, ὀφείλουσιν ν' ἀναφέρουσιν εἰς τὴν Ἀρχὴν οἰανδήποτε περίπτωσιν ρυπάνσεως διαπιστωμένην παρ' αὐτῶν.

3. Ἀρμοδίαι πρὸς διαπίστωσιν τῆς παραβάσεως καὶ ἐπιβολὴν τοῦ προστίμου εἶναι ἡ κληρονομή πρὸς τὸν τόπον τῆς παραβάσεως Ἀρχὴ ἢ ἡ Ἀρχὴ τοῦ πρώτου λιμένος κατόπλου τοῦ πλοίου μετὰ τὴν παράβασιν.

4. Προκειμένου περὶ παραβάσεων διαπραττομένων ὑπὸ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν, ἐκτὸς τῶν ἑλληνικῶν χωρικῶν ὁρίων, ἡ διαπίστωσις τῆς παραβάσεως καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν κυρώσεων διενεργεῖται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

5. Ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκθέσεως καὶ μέχρι πληρωμῆς τοῦ διὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἐπιβαλλομένου προστίμου ἀπαγορεύεται ὁ ἀπόπλους τοῦ πλοίου. Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ ἀπόπλου ρυθίζεται διὰ καταθέσεως ἰσοπόσου πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν ἢ τὸ, εἴρηται διὰ τὰς ἀναρτήσεων τῆς ρυπάνσεως κατὰ τὴν κρίσιν ἐκ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν τῆς ρυπάνσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς πιθανολογούμενον πρόστιμον. Ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς νομίμως λειτουργούσης εἰς τὴν Ἑλλάδα Τραπεζικῆς.

Ὁ ἀπόπλους δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιτραπῆ ἂνε καταβολῆς τοῦ προστίμου ἢ καταθέσεως ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπεζικῆς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Υπουργοῦ, δι' ἐν ἡ πλείονα ταξίδια, ἐὰν ἐπιτακτικοὶ συγκοινωνιακοὶ ἢ ἕτεροι λόγοι δικαιολογούν τοῦτο ἢ ἐὰν παρέχεται ἕτερον ἐπικρατῆς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Υπουργοῦ, ἀσφάλεια καὶ εἶναι ἐκ τῶν πραγματικῶν ἀνέρικτος ἢ ἄμεσος προσπαρογῆ Τραπεζικῆς ἐγγυήσεως.

6. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Αρχῆς, κατόπιν ἐγγράφου κλητεῦσεως τοῦ παραβάτου, καλουμένου πρὸς ἀπολογία ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης δυνάμεως τῆς προθεσμίας νὰ παραταθῆ αἰτήσει τοῦ ἐνδικουμένου ἐπὶ πανθήμερον.

7. Ἐν ἀδυναμίᾳ ἀνευρέσεως τοῦ παραβάτου δι' οἰονδήποτε λόγον, καλεῖται πρὸς παροχὴν ἐξηγήσεων ἐπὶ τῆς παραβάσεως ὁ ἐκάστοτε Πλοίαρχος τοῦ πλοίου ἢ ὁ Πλοιοκράτης ἢ ὁ ἐρεπλιστής ἢ ὁ εκπρόσωπος αὐτοῦ.

8. Ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν κύρωσιν Διοικητικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται, οὐ μόνον κατὰ τοῦ υπαίτιου τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος συνευθύνων πρὸς καταβολὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου.

9. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κατὰ τὸν υπαίτιου τῆς παραβάσεως ἐκθέσις τῆς ἀποφάσεως, ἡ διαδικασία χωρεῖ καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται κατὰ τῶν λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 12 συνευθύνων πρὸς καταβολὴν τοῦ προστίμου.

10. Κατὰ τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ πρόστιμον ἀποφάσεως, ἡ παραβάτης, ὡς καὶ πᾶς ὑπόχρεος εἰς καταβολὴν τοῦ προστίμου, δύναται νὰ ἀσκήσῃ προσφυγὴν ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως. Αἱ προσφυγαὶ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιβολῆς προστίμου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ ἀποκρίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ Ἑμπορικῆς Συμβουλίου, ὅπου ἀποφασίζεται ἀνακλητικῶς.

Αἱ προσφυγαὶ ἀκυλοῦνται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ Πρωτοδικείου, μονομελοῦς μὲν συνθέσεως διὰ πᾶσιν προστίμου μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν, τριμελοῦς δὲ συνθέσεως διὰ πᾶσιν προστίμου μεγαλύτερου.

Ἄρθρον 15.

Σύστασις Περιφερειακῶν Σταθμῶν Καταπολεμητικῆς τῆς Ρυπάνσεως.

1. Συνιστῶνται παρὰ τοῖς Λιμεναρχείαις Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Ἐλευσίνας, Καβάλας καὶ Χανίων, ἀνὰ εἰς Σταθμὸς Προλήψεως καὶ Καταπολεμητικῆς Ρυπάνσεως τῆς Θαλάσσης.

2. Αἱ ἀρμοδιότητες τῶν Σταθμῶν αὐτῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν πλοίων κατὰ τὰς διενεργουμένης ερευνεμορφωτικῆς παρελκίσι, τὸν ἐλεγχον παραβάσεως τῶν καταλοίπων πετρελακίων, πετρελαιοειδῶν μιγμάτων καὶ ἑτέρων ἐμπορικῶν οὐσιῶν εἰς τὰς πρὸς τοῦτο διακινητέας εὐκολίας ὑποδοχῆς, τὴν διὰ πλωτῶν καὶ χειριστῶν μέσων ἐπιτήρησιν τοῦ θαλασσίου χώρου, τὴν δι' εἰδικῶν ἀγμάτων ἀντιμεταποσιν περιστατικῶν ρυπάνσεως, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἑτέρας ὑπηρεσίας ἀνατιθεμένης αὐτοῖς διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκδιδομένων Ἑμπορικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης τὸ Ἀρχηγεῖον Λιμενικοῦ Σώματος δύναται νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ προσωπικόν καὶ τὰ μέσα τῶν Σταθμῶν καὶ εἰς ἑτέραν περιοχὴν καὶ ν' ἀναθέτῃ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ πλέον καθήκοντα, ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τὴν προστασίαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσσῃ.

4. Διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ἑμπορικῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικῶν καὶ Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ συνιστῶνται καὶ ἕτεροι πλὴν τῶν ἀνωτέρω Σταθμοὶ Προλήψεως καὶ Καταπολεμητικῆς τῆς Ρυπάνσεως.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται:

α. Ἡ ἔδρα ἐκάστου Σταθμοῦ Προλήψεως καὶ Καταπολεμητικῆς Ρυπάνσεως, ὡς καὶ τὰ τοπικὰ ὄρια δικαιοδοσιῶν, καὶ

β. πᾶν ἐν γένει θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν.

"Άρθρον 16.

Συνιστώμεναι νέα θέσεις.

1. Συνιστώνται αι κάτωθι θέσεις προσωπικού, προστιθέμεναι εις τὸ σύνολον τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Ὑπουργείου.

α) Ὑπὸ θέσεις μονίμων ὑπαλλήλων, ἐποπτῶν δημοσίας ὁδοῦ καὶ κεντρικῶν πτυχίων ἀντιστοίχου Τμήματος τῶν Κέντρων Ἀνωτέρας Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσως (ΚΑΤΕ) ἢ πτυχίων Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου.

β) Τριάντα (30) θέσεις τεχνικῶν προσωπικῶν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου τῶν ἀπολαύσων εἰδικότητων:

(α) Δύο θέσεις διπλωματούχων χημικῶν μηχανικῶν.

(β) Μία θέση διπλωματούχου Ὁλοκρονογράφου, καὶ

(γ) Ἐξ (6) θέσεις τεχνικῶν συμβούλων ἐπιθεωρήσεων πλοίων, κεντρικῶν διπλώμα Πλοίαρχου Α' τάξεως ἢ Μηχανικοῦ Α' τάξεως.

(δ) Τριάντα (30) θέσεις κατωτέρων πληρωμάτων Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, κεντρικῶν πτυχίου ἢ ἀδείας καταστρώματος ἢ μηχανῆς.

2. Καὶ τοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 385/1969 «περὶ προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.». Τὰ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τοῦ προσωπικοῦ τούτου διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Νόμου 417/1976 «περὶ ἐπανορθώσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν».

3. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσλαμβανόμενου ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ καθορίζονται ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος ἐκάστου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν ὄρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου κλπ.».

4. Ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσλαμβανόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κάτοχοι ἀποδεικτικοῦ ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀσφαλιζόμενοι ἀνεξαρτήτως χρόνου θαλασσίας ὑπηρεσίας τῶν, εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀποικικῶν Ταμείων καὶ τὰ ἀντίστοιχα Ταμεία Πρόνοιας Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

5. Οἱ ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπανδρῶντες ἐκ πλωτῶν μέσων Ἀ.Σ. ὑπόγονοι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὰς ποινικὰς καὶ πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως εἰδικῶς ὀρίζεται ὑπὸ ἐτέρας διατάξεων ἀφορώσων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ἐπὶ πλωτῶν μέσων τοῦ Ἀιμενικοῦ Σώματος.

6. Ἀξιοματικοὶ καὶ Ὑπαξιοματικοὶ τοῦ Ἀ.Σ. ἐπιβαίνουντες ἀεροσκαφῶν ὡς ἀνερίοι παρατηρηταί, ὑπόγονοι εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων τῶν διεπόντων ἐκάστοτε τὸ ἰσχύον προσωπικὸν τῆς Ἀεροπορίας Στρατοῦ.

"Άρθρον 17.

Ὑποχρεώσεις Ὄργανισμῶν Λιμένων καὶ Ἀιμενικῶν Ταμείων.

1. Οἱ Ὄργανισμοὶ Λιμένων καὶ τὰ Ἀιμενικὰ Ταμεία ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν διάθεσιν καταλλήλων παρελκτικῶν χώρων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Σταθμῶν Προλήψεως καὶ Καταπολεμήσεως Ρυπάνσεως καὶ τὴν ἐναποθήκυσιν τοῦ μηχανικοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, ὡς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτουμένων ἐυκολιών διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ παραμονὴν τῶν πλωτῶν μέσων αὐτῶν.

2. Οἱ πρὸς τούτοις ἀπαιτούμενοι χώροι καὶ λοιπαὶ εὐκολίαι καθορίζονται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῆς Ἀρχῆς καὶ ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος ἢ τοῦ Ἀιμενικοῦ Ταμείου. Ἐξ περιπτώσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης,

ἢ ἀποδέχουσιν τῶν μέσων καὶ ὑλικῶν ἀπορρυπάνσεως εἰς λιμένας ἐνθα δὲν ἐδρεύει Περιφερειακὸς Σταθμὸς, γίνεται εἰς καταλλήλους χώρους ἐξευρισκόμενους μερίμνη τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπόμενης ἐπιτροπῆς.

"Άρθρον 18.

Εἰσπράξεις καὶ διαθέσεις ἐσόδων ἐκ προστίμων.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ ἀρθρον 14 τοῦ παρόντος προσημα. ἀποτελοῦν ἐσοδα τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

2. Τὰ ἐν λόγῳ ἐσοδα περιέρχονται εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν, ἐξ οὗ ἀντιμετωπίζεται καὶ πᾶσα δαπάνη, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων προλήψεως καὶ ἐξουδετερώσεως τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης καὶ ἰδίᾳ διὰ:

α) Τὴν προμήθειαν πλωτῶν, χερσαίων καὶ ἀνερίων μέσων διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐλληνικοῦ θαλασσοῦ χώρου ἐκ τῆς ρυπάνσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν συντήρησεως, ἐπισκευῆς, ἐξοπλισμοῦ καὶ προμηθείας καυσίμων αὐτῶν.

β) Τὴν προμήθειαν μέσων καὶ ἐργαλείων καὶ γενικῶς τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν πρὸς ἐξουδετερώσιν περιστατικῶν ρυπάνσεως.

γ) Τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν ἀναθέσεως ἐξετάσεων εἰς ἰδιωτικὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

δ) Τὴν προμήθειαν ὀργάνων καὶ ὑλικῶν ἐν γένει: ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσοῦ Περιβάλλοντος.

ε) Τὴν συμμετοχὴν τῆς Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσοῦ Περιβάλλοντος εἰς ἐργασίας Διεθνῶν Ὄργανισμῶν, Ἐπιτροπῶν, Συνεδρίων ἐπὶ θεμάτων θαλασσοῦ περιβάλλοντος.

στ) Τὴν καταβολὴν ἐνοικίων διὰ μισθώσεως ἀκινήτων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν πλωτῶν, χερσαίων καὶ ἀνερίων μέσων πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσοῦ Περιβάλλοντος.

ζ) Τὴν ἀμοιβὴν προσωπικοῦ παρασχόντος ἐκτάκτως βοηθητικῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀντιμετώπισιν περιστατικῶν ρυπάνσεως.

η) Τὴν κατασκευὴν ἔργων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὡς καὶ τὴν ἐπισκευὴν ἢ συντήρησιν κτιρίων καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσοῦ Περιβάλλοντος.

θ) Τὴν ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν συγκροτουμένων ὁμάδων ἐργασίας ἐκ μὴ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπαλλήλων ΝΠΔΔ διὰ τὴν μελέτην εἰδικῶν θεμάτων προστασίας τοῦ θαλασσοῦ περιβάλλοντος, τὴν ἀποζημίωσιν συμβούλων καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν δαπανῶν ἀναθέσεως ἐκπονήσεως μελετῶν διὰ τὴν αἰτίαν αὐτήν.

ι) Τὴν ὀργανῶσιν ἐκδηλώσεων, τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν προσκαθειῶν ἀποσκοποῦσάν εἰς τὴν διαπαιδαγωγίαν τῶν ναυτιλλομένων καὶ τοῦ κοινῶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης προστασίας τοῦ θαλασσοῦ περιβάλλοντος.

ια) Τὴν μετάκλησιν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπειρογνομιῶν ἐπὶ θεμάτων προστασίας τοῦ θαλασσοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν παροχὴν αὐτοῖς τῆς ἐπιβαλλομένης φιλοξενίας.

3. Πρόσωπα συμπράττοντα καὶ ὁποσδήποτε ὑποβοηθήσαντα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὑπαίτιων ρυπάνσεως δικαιούνται ἀμοιβῆς καθοριζομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτιλίας.

4. Τὸ ὄψος τῆς ἀμοιβῆς καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ ὄψους τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἰς τὰ δικαιούμενα πρόσωπα, εὐθὺς ὡς ἢ ἀπόφασις ἐπιβολῆς τοῦ προστίμου καταστῆ ἀμετάκλητος. Ἐὰν τὰ

δικαιούμενα πρόσωπα ανήκουν εις τὸ Λιμενικὸν Σώμα, ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ κατανομὴ τῆς ἀμοιβῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, προτάσει τῆς οἰκείας Ἀρχῆς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύον ἔχουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Α.Ν. 389/1936 «περὶ ὀργανώσεως Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας κατὰ Θάλασσαν».

Ἄρθρον 19.

Ἐλεγχος καταλληλότητος οὐσιῶν ἀπορρυπάνσεως.

Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, κατόπιν προηγουμένης νομοθετήσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Ὁκεανογραφικῶν καὶ Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν (ΙΟΚΑΕ) καὶ τοῦ Κρατικοῦ ἐργαστηρίου ἐλέγχου φαρμάκων (ΚΕΕΦ) ἢ ἑτέρου Κρατικοῦ ἐργαστηρίου καθορίζονται αἱ προδιαγραφαὶ καὶ ὁ ἐλεγχος τῆς ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίας ὑγείας καὶ περιβάλλοντος καταλληλότητος τῶν πάσης φύσεως οὐσιῶν τῶν δυνάμενων νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης.

Ἄρθρον 20.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται:

α) Τὸ Β.Δ. 532/1967 «περὶ διαδικασίας ἐπιβολῆς προστίμων εἰς περιπτώσεις ρυπάνσεως ἀνοικτῆς θαλάσσης διὰ πετρελαίου».

β) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4529/1966 «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως (περὶ προλήψεως τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης διὰ πετρελαίου) Λονδίνου 1954 ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Διασκέψεως Λονδίνου 1962 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 388/1968 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῆς (περὶ ἐλέγχου τῆς ναυσιπλοίας καὶ ἐπιθεωρήσεως ἐμπορικῶν πλοίων νομοθεσίας)».

γ) Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4529/1966, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 915/71 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς (περὶ προλήψεως ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης διὰ πετρελαίου ὑπὸ πλοίων νομοθεσίας) ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 915/71.

δ) Τὸ δεύτερον εἰσαφίριον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 570/1971 «περὶ αὐξήσεως ὀρίων χρηματικῶν ποινῶν», καὶ

ε) πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀναγομένη εἰς θέματα ρυθμιζόμενα διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ τριμήνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐθνωροθή καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ